

Sözlüğümdeki Yangınlar Sönsün

— kul mehmet · 19 Ocak 2023

Yakan ateş değil dilde çıkan sözdür

Yanarken bakan insan değil gözdür
İnsanı nasıl bulacağız bu son sözdür
Yangından geriye kalan ise bir küldür
Yangında ölen yâre nağme söyleyen bülbüldür

Mehmet Aluç

Sözlüğümdeki Yangınlar Sönsün

Kıvraniyor kelimalar mazlumu yazarken elemi
Dökülmüyor mısralar kâğıda mazlumun söylemi
Uzak kalmışım mazlumdan belli ki kalem yazmıyor
Rüzgâr ile dost olayım savursun benim ile kalemi

Varayım mazlum kardeşlerime töze bulanayım
Sözlüğümdeki yangınlar sönsün hakka kul olayım
Susmakta bir şiirmiş şair olamadan anlayayım
Şair olamasam da yazarken harfleri dizip okuyayım

Bir yangın hangi sözle yazılır ki küllenmiş sözlerle
Bir zalim nasıl yazılır ki yakarken görmez o gözlerle
Okurken bilmem nasıl mana bulacağım tözlerle
Rüzgâr ile dost olayım savursun benim ile kalemi

Varayım yangındaki kardeşlerime töze karışayım
Sözlüğümdeki yangınlar sönsün hakka yol bulayım
Susmakta bir şiirmiş şair olamadan yazmayayım
Şair olamasam da gönülde harfleri dizip şiir yazayım

Okunmadan küle dönmüş gönüller bahçeler yanarak
Bir okuyucu yok mu diye etrafına mahzun bakarak
Kim öldü de küllendi gönüller merhametini unutarak
Rüzgâr ile dost olayım savursun benim ile kalemi

Varayım unutulmuş kardeşlerime töz olayım

Sözlüğümdeki yangınlar sönsün hakka sunayım
Susmakta bir şiirmiş şair olamadan yanmalıyım
Şair olamasam da gönülde harfleri dizip sizi yazayım

Önce aşka bulanayım yangınlara hal diliyle koşayım
Mecalsiz kalmadan varayım lisanı hal ile konuşayım
Diyarsız kalmayayım cana meyil veren ile olayım
Rüzgâr ile dost olayım savursun benim ile kalemi

Varayım aşkla kardeşlerime gül vereyim
Sözlüğümdeki yangınlar sönsün hakla kalayım
Susmakta bir şiirmiş şair olamadan ağlamalıyım
Şair olamasam da gönülde harfleri dizip şiire karışmalıyım

Mehmet Aluç